

Informatiu de l'Associació d'Arxivers-Gestors de Documents de Catalunya

De l'arxiu a l'arxiver

David Iglésias Franch
Tècnic d'arxius del
Centre de Recerca i
Difusió de la Imatge
(CRDI)

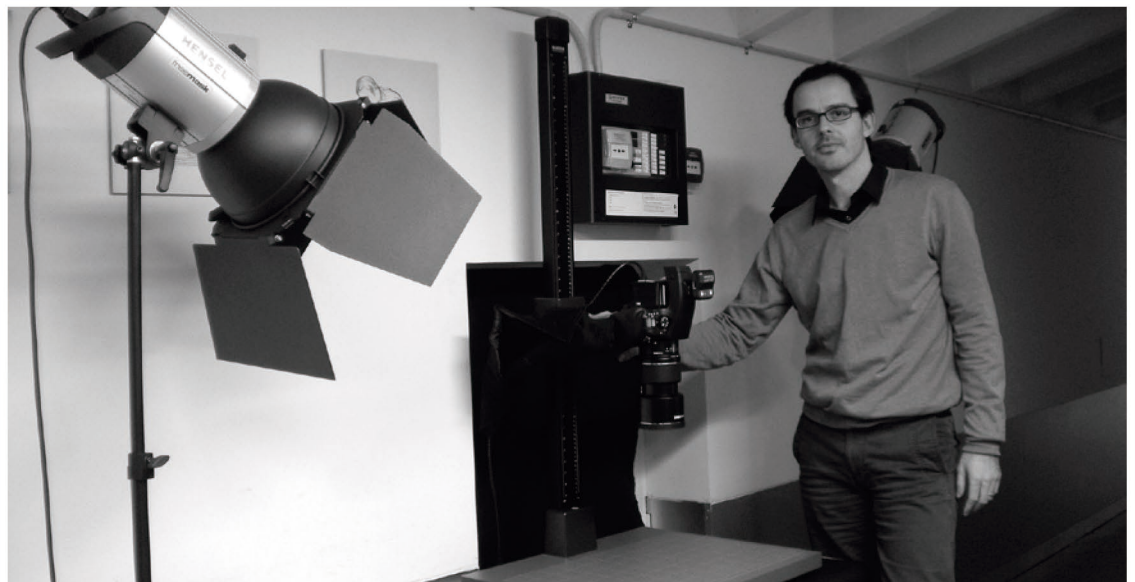
"L'arxiver és una professió de futur" (1988). Aquesta asserció que aleshores em va semblar tan poc plausible va ser l'obsequi que em vaig endur de la meua primera visita a l'Arxiu Municipal de Girona, en el marc d'un tour per diferents centres de la ciutat per tal de conèixer de manera més directa algunes professions exercides per historiadors. No puc assegurar quin efecte va tenir sobre el meu subconscient, però amb els anys l'he recordada com un punt d'arrencada.

Set anys després, el 1995, en el marc del programa europeu Eurodissea, vaig tenir l'ocasió de fer una estada de quatre mesos a l'arxiu de la Universitat de les Açores, treballant en la catalogació de l'epistolari d'un polític del segle XIX. Abans, però, ja havia fet alguns treballs al Museu d'Art de Girona, a la Fundació "la Caixa" i a les biblioteques escolars municipals. El ventall professional per tenir en compte era ben ampli i a més tenia la certesa que no havia d'exercir com a historiador. L'estada a les illes va ser clau, en el sentit que tenia un pretext per presentar-me als llocs amb la sensació que ja m'havia estrenat.

Aquests anys van ser molt intensos, perquè no vaig renunciar a la meua feina de cobrador a l'autopista que durant sis temporades em va ocupar les nits de primavera i d'estiu, principalment a l'àrea del Maresme. Allà també hi vaig aprendre molt: a llegir els diaris fins a l'última lletra, perquè les nits són

llargues; a apreciar el microclima tan agradable de la comarca; a familiaritzar-me amb els individus de la "ruta del bacalao"; que aleshores feia estralls, i a gaudir diàriament de l'albada.

Doncs bé, tornat de les Açores, vaig iniciar el repartiment de currículums i vaig poder concertar alguna entrevista. La iniciativa va donar fruits. A l'Arxiu Municipal de Girona se'm va oferir una oportunitat. A diferència de la meua entrevista amb el cap de l'autopista, on vaig perdre literalment la cabellera, l'arxiver no va fer cap cas de la indumentària, dels pircings ni de l'habitual despentinat. Es valoraven unes altres coses: treball, actitud i compromís. I en aquest arxiu es va produir el fet més definitiu: treballaria amb els fons fotogràfics. Lògicament van haver de passar un any perquè adquirís un cert rotatge i sobretot un cert coneixement. Però es van donar dues circumstàncies decisives en la meua formació: primer, un postgrau sobre noves tecnologies a la Fundació Politècnica de Catalunya, que crec que només va tenir dues edicions i que em despertà un interès definitiu pel món digital, i posteriorment, un curs de quatre mesos sobre conservació de fotografia a l'IEFC, que es va programar una única vegada i que em serví per assentar uns coneixements de base en temes de conservació. No obstant això, l'aprofundiment en el tema es produí posteriorment amb nombrosos cursos a Madrid, Pamplona i Barcelona, entre altres llocs. Aquests anys, ja dedicats

plenament als arxius, els vaig viure amb una certa itinerància, passant per l'arxiu del COAC, el de l'Escala i el Centre de Documentació de la UPD de la Universitat de Girona.

Amb el canvi de segle arribaria per a mi una certa estabilitat a l'Arxiu Municipal i, més concretament, al Centre de Recerca i Difusió de la Imatge. L'interès infinit per la fotografia, el compromís envers la professió, la necessitat d'impulsar un centre de creació recent, i la confiança que em va dipositar l'arxiver van ser factors decisius perquè la meua evolució professional fos unidireccional. El camí estava traçat.

A partir d'aquí, continuïtat en el treball i una allau de projectes col·lectius però també personals. Puc destacar-ne alguns, com l'estada de tres mesos a la George Eastman House el 2006, a la ciutat de Rochester (Nova York), que em permeté avançar considerablement en l'estudi de la imatge digital i establir ponts amb l'altre costat de l'Atlàntic. La participació com a secretari del Grup de Treball de Documents Audiovisuals per a la realització de la NODAC, una ocasió per conèixer personalment destacats professionals del nostre país i, per tant, d'aprendre. La coordinació a partir del 2010 del Grup de Treball d'Arxius Fotogràfics i Audiovisuals (PAAG) del Consell Internacional d'Arxius, una porta oberta a la comunitat internacional. I per últim, el lideratge d'un mòdul de treball sobre digitalització en el

projecte Europeaana Photography, que suposa una exigència professional considerable i que em permet estar en contacte amb els arxius, agències i museus de fotografia més importants d'Europa.

Amb la perspectiva dels anys puc valorar que el recorregut que em va portar a una certa especialització va ser força eventual, perquè difícilment podia haver estat d'una altra manera. La formació per als especialistes era inexistent. Aquesta circumstància que inicialment dificultaria una carrera professional lògica em va ser en realitat molt favorable, perquè el meu creixement ha concorregut quasi en paral·lel al de la professió, fet que m'ha permès amb el temps escriure alguns textos, impartir formació i, en alguna ocasió, participar també en algun fòrum públic. Per això, em fa especial il·l·lusió que aquest any s'hagi programat a l'ESAGED un postgrau en línia sobre arxius fotogràfics, amb la voluntat de formar especialistes des de l'àmbit universitari. També m'ha ajudat el bon acolliment per part del col·lectiu d'arxivers –crec que en general predomina una actitud solidària entre col·legues força remarcable i que sospito no és tan habitual en altres professions.

En definitiva penso que la meua ha estat una trajectòria poc previsible, com tantes, contextualitzada en temps propicis i en circumstàncies singulars, apuntalada per importants referents professionals i impulsada per una il·l·lusió inconcreta, segurament la de viure.

Edita:

Associació d'Arxivers-Gestors de Documents de Catalunya

Redacció:

Rocafort, 242 bis, 1r.
08029 Barcelona

Tel. i fax: 934 19 89 55

a/e: associacio@arxivers.com

Coordinació:

M. Luz Retuerta

Disseny i producció:

Disseny Visual, SL

Impressió:

Alpres, Mèxic 19

Dipòsit Legal: 292/89

ISSN: 0214-6924

HORARI D'ATENCIÓ**Suport administratiu:**

Mària FUNÉS

Dilluns i dijous: de 15 a 19 h

Dimarts, dimecres i divendres:

de 9 a 15 h